

Οι 7 λόγοι του Κυρίου Ιησού Χριστού πάνω στο Σταυρό

Πάνω από το Σταυρό ο

Κύριος Ιησούς Χριστός έκανε την πιο μεγαλειώδη διδασκαλία. Τα λόγια του Χριστού πάνω στο Σταυρό ήταν λόγια γεμάτα αγάπη.

«Πάτερ άφες αυτοίς· ου γαρ οίδασι τι ποιούσι»

Ο Χριστός προσεύχεται πάνω από το Σταυρό Του για τους σταυρωτές Του και παρακαλεί τον Ουράνιο Πατέρα Του: «Πατέρα μου, συγχώρεσέ τους, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν». Μέσα στον αβάσταχτο πόνο, που Του προκαλούσε το φρικτό μαρτύριο, ο Κύριός μας Ιησούς, ο Θεός της αγάπης, συγχωρεί τους σταυρωτές Του, προσεύχεται γι' αυτούς και τους δικαιολογεί. Πόσο μεγάλη και πλατιά είναι η θεϊκή καρδιά και η αγάπη Του! Μας άφησε ένα σπουδαίο μήνυμα: Να συγχωρούμε με την καρδιά μας αυτούς που μας έφταιξαν. Να έχουμε κι εμείς πλατιά καρδιά για τους συνανθρώπους μας.

«Αμήν λέγω σοι· σήμερον μετ' εμού έση εν τω παραδείσω»

Ο Χριστός μιλά στο ληστή, που βρίσκεται σταυρωμένος δίπλα Του: «Σε διαβεβαιώνω με όλη την αλήθεια· σου λέω ότι σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο». Γιατί μίλησε έτσι ο Χριστός σε έναν κακούργο; Διότι ο ληστής είδε τη θεϊκή γαλήνη στη μορφή του Χριστού και πίστεψε ότι Αυτός είναι ο Θεός και Τον παρακάλεσε: «Κύριε, θυμήσου κι εμένα τον ληστή στην ουράνια βασιλεία σου». Και ο Χριστός, που κατάλαβε ότι ο ληστής μετάνιωσε ειλικρινά για τα λάθη του, τον συγχώρεσε και τον διαβεβαίωσε ότι θα τον πάρει μαζί Του στον Παράδεισο. Έτσι ο ληστής έγινε ο πρώτος πολίτης του Παραδείσου. Αυτό φανερώνει ότι ο Χριστός δέχεται κοντά Του όσους τον πλησιάζουν με ειλικρίνεια και μετανοούν για τις

αμαρτίες τους.

«Γύναι, ίδε ο υιός σου... ιδού η μήτηρ σου»

Ο Χριστός είναι καρφωμένος στο Σταυρό, ματωμένος, μέσα σε φρικτούς πόνους. Κάτω από το Σταυρό Του βρίσκονται γεμάτοι πόνο και θλίψη η Παναγία Μητέρα Του και ο μαθητής Του ο Ιωάννης. Ο Χριστός τους βλέπει. Ξεχνά το δικό Του μαρτύριο και θέλει να τους παρηγορήσει, να τους προστατέψει. Και λέει στη Μητέρα Του δείχνοντας τον Ιωάννη: «Γυναίκα, να ποιος θα είναι ο γιος σου από δω και πέρα». Ύστερα γυρίζει προς τον Ιωάννη τον αγαπημένο Του μαθητή και Του λέει: «Να η μητέρα σου». Με τα λόγια Του και το θεϊκό Του παράδειγμα ο Χριστός μας ανοίγει τον όμορφο δρόμο της αγάπης και του σεβασμού προς τους γονείς και τους συγγενείς. Κι ακόμα το δρόμο της αυταπάρνησης, που σημαίνει να ξεχνάς το δικό σου πόνο, για να παρηγορείς τις πονεμένες ψυχές των άλλων.

«Διψώ»

Το Θεϊκό και Τίμιο Αίμα του Χριστού έτρεχε πάνω στο Σταυρό. Ο πυρετός Του ανέβαινε. Τα σπλάχνα Του καίγονταν από τον αφόρητο πόνο. Και τότε ο Χριστός πρόφερε μια μικρή λέξη με μεγάλο νόημα: «Διψώ». Τότε οι άγριοι στρατιώτες βούτηξαν ένα σφουγγάρι σε ξύδι και χολή και το έφεραν στα χείλη Του. Όμως ο Χριστός δεν ήπιε. Γιατί; Πάνω στο Σταυρό διψούσε βέβαια αφόρητα, αλλά συγχρόνως είχε και μια αλλιώςτική δίψα. Διψούσε, όχι τόσο για νερό, όσο για τη σωτηρία των ανθρώπων. Ο Χριστός διψά, δηλαδή επιθυμεί πολύ έντονα, να επικρατήσει σε όλη τη γη και σε καθεμιά ψυχή ξεχωριστά η ειρήνη Του, η αγάπη Του και το Ευαγγέλιό Του.

«Θεέ μου, Θεέ μου, ινατί με εγκατέλιπες;»

Ο Χριστός επάνω στο Σταυρό σήκωσε όλες τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, όλων των αιώνων για να τις σβήσει. Και ήταν τόσες πολλές οι κακίες που σήκωσε, ώστε φάνηκε σαν ο πιο αμαρτωλός άνθρωπος του κόσμου. Έτσι ο Ουράνιος Πατέρας Του πήρε για μια στιγμή το βλέμμα Του πάνω από τον Υιό Του. Αυτή η στιγμιαία αποστροφή του Θεού Πατέρα κάνει τον Χριστό να φωνάζει γεμάτος πόνο: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειπες;». Για χάρη μας ο Χριστός στερήθηκε, στην πιο οδυνηρή ώρα της επίγειας ζωής Του, ακόμη και την παρουσία του Ουρανίου Πατέρα Του. Πόσο φοβερό πράγμα είναι η αμαρτία μας και πόσο μεγάλη η αγάπη του Χριστού μας!

«Τετέλεσται»

«Όλα έχουν πια τελειώσει». Το φρικτό Του μαρτύριο παίρνει τέλος. Το έργο Του πάνω στη γη, που ξεκίνησε όταν γεννήθηκε στη φάτνη της Βηθλεέμ, έφτασε στο τέλος του. Ο,τι είχε να διδάξει και να πει στους ανθρώπους, το είπε. Είναι ο Νικητής. Θυσιάστηκε για τα πλάσματά Του. Μας άνοιξε το δρόμο της ευτυχίας και της χαράς, το δρόμο για τον Παράδεισο. Από δω και μπρος, για όποιον αγαπήσει και ακολουθήσει το Χριστό, αρχίζει μια νέα ζωή. Από δω και πέρα αρχίζει η Ανάσταση!

«Πάτερ, εις χείρας σου παρατίθεμαι το πνεύμα μου»

Ο τελευταίος λόγος του Χριστού, λίγο πριν εκπνεύσει πάνω στο σταυρό. Μιλά στο Θεό Πατέρα Του: «Πατέρα μου, γεμάτος ελπίδα και εμπιστοσύνη στα χέρια Σου παραδίδω την λογική και αθάνατη ψυχή μου». Δεν ήρθε κανένας άγγελος να πάρει την ψυχή του Χριστού. Μόνος Του, με την ελεύθερη θέλησή του την παραδίδει στον Πατέρα. Ο Χριστός ήρθε στη γη, έγινε άνθρωπος, έκανε θαύματα, κήρυξε, υπηρέτησε το θέλημα του Ουράνιου Πατέρα Του. Σ' αυτόν λοιπόν επιστρέφει πάλι και σ' Αυτόν παραδίδει την ψυχή Του. Με τα λόγια αυτά ο Κύριος μας διδάσκει ότι όλη η ζωή μας ανήκει στο Θεό. Το θέλημά Του πρέπει να εφαρμόζουμε πάντοτε, και στα δικά Του χέρια να εμπιστευόμαστε τη ζωή μας.

Περιοδικό «Προς την Νίκη»

Πηγή: xfd.gr